

Sygn. akt IV KK 241/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Anna Kowal

w sprawie skazanego **P. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 lipca 2017 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 15 listopada 2016 r., sygn. akt II K .../16,

**uchyla zaskarżony wyrok w całości i przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 15 listopada 2016 r., Sąd Rejonowy w S. połączył karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w pkt 4 wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Z. z dnia 3 września 2015 r. oraz karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 8 marca 2016 r., wymierzając skazanemu w ich miejsce karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 23 listopada 2016 roku.

Prokurator Generalny wniósł od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego. W kasacji zarzucono rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego art. 410 k.p.k., polegające na pominięciu przez Sąd wynikającej z materiału dowodowego i ujawnionej w toku rozprawy głównej oraz mającej istotne znaczenie dla zapadłego rozstrzygnięcia okoliczności, iż Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 18 grudnia 2015 roku, zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 3 września 2015 roku, w ten sposób, że obniżył wymiar kary łącznej orzeczonej w jego pkt 4 z 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności i w konsekwencji błędnym przyjęciu, iż połączeniu na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 569 § 1 k.p.k. podlega kara bezwzględnego pozbawienia wolności 2 lat i 6 miesięcy, orzeczona wyrokiem sądu I instancji oraz kara 8 miesięcy pozbawienia wolności wynikająca ze skazania P. D. wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 8 marca 2016 roku, w następstwie czego orzeczona po połączeniu tych kar nowa kara łączna w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności przekroczyła górną granicę sumy kar podlegających faktycznemu łączeniu. W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło, z uwagi na treść art. 535 § 5 k.p.k., rozpoznanie jej na posiedzeniu.

W istocie, orzekający w przedmiocie kary łącznej Sąd Rejonowy w S. pominął w swoich ustaleniach faktycznych okoliczność obniżenia jednej z łączonych kar w postępowaniu odwoławczym toczącym się przed Sądem Okręgowym w G. Kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona przez Sąd Rejonowy w Z. w pkt 4 tego wyroku (w miejsce kar uprzednio orzeczonych wobec tego skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w M. z dnia 25 kwietnia 2014 r. i Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 lipca 2014 r.) została wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 grudnia 2015 roku, sygn. akt VI Ka 1.../15, obniżona do 2 lat pozbawienia wolności. Skutkiem tego niedopatrzienia, jak trafnie zauważył Prokurator Generalny w kasacji, Sąd Rejonowy w S. w sposób błędny ustalił dolną i górną granicę kary łącznej, którą należało orzec zaskarżonym

wyrokiem. W konsekwencji tego błędu, wymierzona kwestionowanym wyrokiem kara łączna 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, obejmująca skazania na kary 2 lat pozbawienia wolności (pkt 4 wyroku Sądu Rejonowego w Z, po zmianie wyrokiem Sądu Okręgowego w G.) i 8 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w S.) przekroczyła górną granicę sumy kar podlegających łączeniu (art. 86 § 1 k.k.). Trafnie też zauważył skarżący, że wśród dowodów ujawnionych przez Sąd Rejonowy znajdował się odpis pominiętego w ustaleniach faktycznych wyroku Sądu Okręgowego w G., co wskazuje na to, że Sąd Rejonowy wbrew treści art. 410 k.p.k. nie oparł swojego wyroku na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku postępowania. W takim stanie rzeczy wobec naruszenia zarówno przepisu proceduralnego art. 410 k.p.k., jak i przepisu prawa materialnego art. 86 k.k., wyznaczającego górną granicę wymiaru kary łącznej, Sąd Najwyższy uznał za niezbędne uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

kc